

Rennen voor rijst

Childrens marathon 2011 maakt diepe indruk

De start van de kindermarathon.

Berkel en Rodenijs – Hij is net terug van een zeer indrukwekkende reis en hij raakt er niet over uitgesproken: Peter van der Veldt zette zich samen met enkele collega's van de KLM (allemaal lid van Wing of Support) in voor een marathon die vanuit het kindertehuis Bahay Aurora in de plaats Baras bij Manila op de Filipijnen werd georganiseerd en waar 1500 kinderen in de leeftijd tussen de 10 en 17 jaar aan deelnamen.

Trees Borkus-Henskens

"We vlogen woensdag 26 januari weg en gebruikten vervolgens de donderdag om niet alleen te acclimatiseren, maar ook om van start te gaan met de voorbereidingen voor de loop," zo

vertelt de Berkelaar die eind januari in De Heraut reeds verslag deed van zijn voorgenomen reis. "We brachten uiteraard het verslag uit De Heraut mee en wat schetst onze verbazing: de man die enkele jaren geleden besloot zich samen met zijn (van origine Filippijnse) echtgenote in te gaan zetten voor de verstoten kinderen van dat land heeft zelf in Berkel en Rodenijs gewoond! Herke en Arleen Smidstra woonden aan de Hondroos in Rodenijs voor ze vertrokken."

De loop

Het complex Bahay Aurora – zaterdagavond nog op tv te zien in Hart van Nederland – is een complex dat bestaat uit talloze gebouwtjes en een sportzaal. In 2009 werd het complex zwaar getroffen door watersnood, waardoor alles twee meter onder water kwam te staan.

"Maar met veel hulp en grote inzet is het meeste weer aardig opgebouwd en schoongemaakt. De kinderen die er wonen zijn allemaal verstoten. Ze hebben geen ouders meer, ze hebben alleen een vader of moeder die niet voor hen zorgen kan of het zijn kinderen met een handicap. Ze mogen tot hun achttiende in Bahay Aurora blijven wonen, waarna ze op eigen benen kunnen staan. Met uitzondering van de kinderen met een handicap; die mogen blijven."

Vrijdag werd er weer volop gewerkt aan de voorbereidingen van de grote marathon voor de kinderen; de eerste in zijn soort.

"De sportzaal werd verdeeld in vakken waar de scholen een plekje konden vinden, er werden zakken met (door Nederlandse bedrijven geschonken) sportkleding klaargezet, de vrijwilligers kregen instructies, er werden afspraken gemaakt met politie, EHBO, artsen; er was nog erg veel te doen en we hadden er onze handen vol aan, maar daar waren we per slot van rekening ook voor gekomen!"

Startsein

Zaterdagochtend waren de eerste scholen al om vijf uur present; ze stonden te trappelen om te mogen beginnen. De zaal vulde zich al snel met de vele honderden kinderen die allemaal heel gedisciplineerd hun plek opzochten, de sportkleding aantrokken en zittend wachtten tot ze aan de beurt waren te mogen starten.

"De jongsten van 10 en 11 jaar mochten als eersten van start met de anderhalve kilometerloop, 12/13 jaar volgde met 4 km, 14/15 jaar met 5 en 16/17 jaar met 6 km. Ze startten om de beurt aan het begin van de hoofdstraat in de stad en renden richting de andere kant. Daar stonden bussen gereed om hen weer terug te rijden. Om tien uur gingen de laatsten van start. We geno-

Een van de prijswinnaars. Met Herke en Arleen die de prijzen uitreiken.

ten er allemaal van, want ze begonnen zonder uitzondering lekker fanatiek te rennen. Sommigen hielden dit de hele afstand aardig vol, maar de meesten pasten hun tempo aan of gingen zelfs wandelen om in elk geval de afstand helemaal te kunnen afleggen."

Prijsuitreiking

Na een praatje van zowel de burge-meester als de secretaris van de gouverneur mochten de snelste lopers hun prijs in ontvangst komen nemen. De nummer één kreeg zowel een bokaal als een medaille en 50 kg rijst, nummer twee 25 kg en nummer drie 12,5 kg. "Maar ook aan de andere lopers was gedacht, want de avond voor de loop pakten we 1500 zakjes snoep in." Het werd een gezellige uitreiking, want diverse groepjes kinderen verzorgden

een dans en het duurde nog een hele tijd voor iedereen weer huiswaarts toog. 's Avonds werden de verschillende dansjes nogmaals vertoond; het werd één groot feest dat zeker voor herhaling vatbaar is.

Na veertien uur vliegen arriveerden Peter en zijn collega's maandagochtend weer op de Amsterdamse luchthaven. "Vol indrukken en herinneringen; onvergetelijk."